

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 1. marca 1908.

Leto 38.

Kò so zvončki zazvonili . . .

Kò so zvončki zazvonili
na zeleni trati,
jaz zahrepenel sem
po mladosti zlati.

Pa mi leglo nekaj v dušo
toli grenko je, težkò,
da zaplakal za mladostjo
izgubljeno sem bridkò.

Rastko Staroselski.

Na pepelnično sredo.

Prišla pepelnična sredo,
žalostna in bledea,
v halji je vijolični.
Na srebrnem krožniku
nosi pepel oljični,
da zaznamnja čela,
jasna in vesela:

„Kaj si človek? Prah, pepel!
Pa imaš obraz vesel?
Kaj pač tvoja je radost?
Kaj pač tvoja je mladost?
Zlat oblak lahan —
čez neba gre modro plan,
da potone v ocean . . .“

Tvoja je radost oblak,
in mladost ti dan je tak,
zjutraj vstane ti v zlatnini,
na večer mrje v temini . . .“

Bogomil Gorenjko.

